

Fra: Hjerterummet@outlook.dk

Dato: 22. januar 2017 kl. 21.54.44 CET

Til: karina.adsbol@ft.dk

Emne: Forespørgsel vedr. Autorisation mm

Att: Karina Adsbøl

Kære Karina Adsbøl.

Jeg skriver til dig, som socialfaglig konsulent, socialrådgiver og mangeårig aktør på det socialpolitiske og det socialfaglige område.

Jeg har baggrund som uddannet socialrådgiver, BA i politik og BA i socialt arbejde, diplomuddannelse i ledelse, kommunikation og coaching, 20 års erfaring fra lidt af hvert indenfor mine interesse og fagområder, men altid med hovedvægt på B&U og udsatte. Jeg har været frivillig i 30 år, og har arbejdet med alt fra udsatte, til handicappede, beskæftigelse og børn og familier. Jeg har været politiker, leder, socialrådgiver, støtte, vejleder, coach, konsulent og mentor gennem mange år.

Jeg er selvstændig, og indehaver af et Socialfagligt konsulentfirma, ved navn Hjerterummet, med kontor i Faaborg.

Her har jeg i 2 år på daglig basis, set og fulgt mange grelle sager overalt i landet, i kommuner, statsforvaltninger, Ankestyrelsen, byretten og landsretten. Jeg har skrevet en del om det jeg ser og erfarer i praksis, på min blog:

www.ensocialrdgiversbekendelser.wordpress.com.

I er meget velkommen til at læse med.

Såfremt I skulle have interesse i det stiller jeg mig til rådighed ifht spørgsmål og svar, evt bud på løsninger mm. På forhånd tak for jeres tid.

Forespørgsel angående Folketingets socialudvalg og ministerens holdning til

1. Spørgsmålet om autorisation til socialrådgivere, i lighed med den autorisation som feks læger, sygeplejersker og psykologer er underlagt, og kan benytte som legitimering af deres ret til og ansvar for, at deres arbejde udføres uhildet og professionelt. Og i modsat fald, i grelle tilfælde, kan fratages retten til at udøve.

Socialrådgivere arbejder med udsatte borgere og familier, og udformer i denne forbindelse diverse beskrivelser og vurderinger, som bliver afgørende for udfaldet af såvel sagens forløb, som sagens udfald. Selvsamme socialrådgivere indstiller til anbringelser mm og forvalter også sagen efter anbringelse, herunder samarbejdet med forældrene, om feks samvær, handleplan for hjemgivelse mm.

Når der sker gentagne, endda dokumenterede og retligt anerkendt grove fejl, har borgeren ingen reel mulighed for at klage over socialrådgiverens faglige ageren i sagen, så vedkommende sanktioneres. Evt med fratagelse af retten til at have myndighedsopgaver som socialrådgiver.

Klager tilbagevises oftest nærmest på automatik internt og både tilsyn og Ankestyrelsen ser handlingslammede til. Socialrådgiverne fralægger sig ansvar og peger på at det er ledelsen som træffer beslutninger.

Socialrådgiverne er mange steder, underlagt rammer og vilkår som ikke bare hæmmer, men deformerer deres faglighed og gør det sociale arbejde de er uddannet til at mestre, til noget nostalgisk og abstrakt, som der tales om men som reelt ikke praktiseres længere.

Mistro, kontrol overfor de mange medfører at forvaltningerne mange steder, drukner i underretninger og i alt for få ressourcer, til den tidlige

indsats. Der fører til at borgerne mødes med mistro og kontrol - hvilket selvsagt intet godt fører med sig, i socialt arbejde. Tværtimod.

Der sidder efterhånden mange ikke socialrådgiveruddannede i betroede stillinger, med stor magt og indflydelse, som får vidtrækkende indflydelse på de berørte borgeres liv og familie. Samtidigt er socialrådgiverne oftest frataget retten til deres faglige råderum og virke. De mangler autorisation. En ret til og et ansvar for deres faglighed som er at finde løsninger og løse problemer. I modsat fald bliver faget jo overflødigt. Det ville være ærgerligt. Socialrådgiverfaget er nemlig, når det ellers får plads til at folde sig ud, præcist løsningen på de udfordringer vi har på det sociale område.

Spørgsmål til tydeliggørelse:

Selv VVS installatører kræver vi autorisation fra, før vi lader dem lægge vores kloakrør. Men dem som fjerner naboens børn og holder din syge kollega fast i systemet til hun knækker, de skal ikke stå til ansvar eller kunne stå fast på at udøve deres faglighed, via deres autorisation.

-
1. Indførelse af båndoptagelse af samtlige møder mm i offentlige sager - med henblik på at undgå misforståelser, fejl og store udgifter til forfejlede og kuldsejlede sager. Der er mange sager hvor borgere og familier er uenige om, hvorvidt det ene eller det andet blev sagt eller aftalt under møder. Hvor referater og optagelser af møder ikke stemmer overens og hvor denne grundlæggende mistillid og disse misforståelser/ fejl, fra start graver dybe grøfter, i samarbejdet og dermed forståelsen mellem forvaltningen og familien/ borgeren.
 2. Dette koster dyrt på mange måder. Ikke mindst ifht familiens/ borgerens retssikkerhed. Det skrevne ord er lov i disse sager, det er derfor afgørende at det der skrives er i overensstemmelse med

det der siges - gøres og aftales. Sådan er det desværre langt fra altid. Jeg henviser igen til min blog.

Der har tidligere været debat om hvorvidt borgerne må båndes møder, hvor det er blevet slået fast, at borgerne godt må båndes uden at fortælle det først. Mange kommuner og socialrådgiverne protesterer højlydt over at der båndes. Det er et tilbagevendende problem i mange sager og bruges ofte som begrundelse for manglende samarbejde fra forvaltningen.

Desværre sker det, fordi de retssikkerhedsmæssige tilstande i mange tilfælde, er sådan, at det er blevet nødvendigt at kunne dokumentere, hvad der reelt bliver sagt, gjort og aftalt, i de sager der handler om dem, deres børn, deres liv.

Det ville løse en stor del af de akutte problemer vedr manglende retssikkerhed på det sociale område, særligt børneområdet, at gøre det til praksis, at alle møder mm med det offentlige båndes. Det viser samtidigt vilje til gennemsigtighed og håndhævelse af vores rettigheder som borgere.

Hvis det blev indført at ALLE møder bliver båndet, vil det ud over at gøre noget både akut og effektivt ved problemerne med retssikkerheden, særligt på børneområdet, både forebygge misforståelser, fejl mm - dokumentere hvad der foregår og sker i sagen, og give anke og retssystemet noget ufravigeligt faktuelte at forholde sig til, samt sidst, ikke mindst, få alle parter til, at tænke sig lidt mere om. Handle mere professionelt. Opføre sig ordenligt.

Jeg takker for din og jeres tid, og tillader mig afslutningsvist at spørge:

Hvordan forholder Folketingets socialudvalg og ministeren sig til disse spørgsmål og forslag ?

På forhånd tak for jeres tid og jeres svar

De bedste hilsner fra

Mette B. Valentin

Socialfaglig Konsulent

Hjerterummet

Assensvej 104

5600 Faaborg

Tel: 22919661

E-mail: hjerterummet@outlook.dk

Web: www.ensocialrdgiversbekendelser.wordpress.com